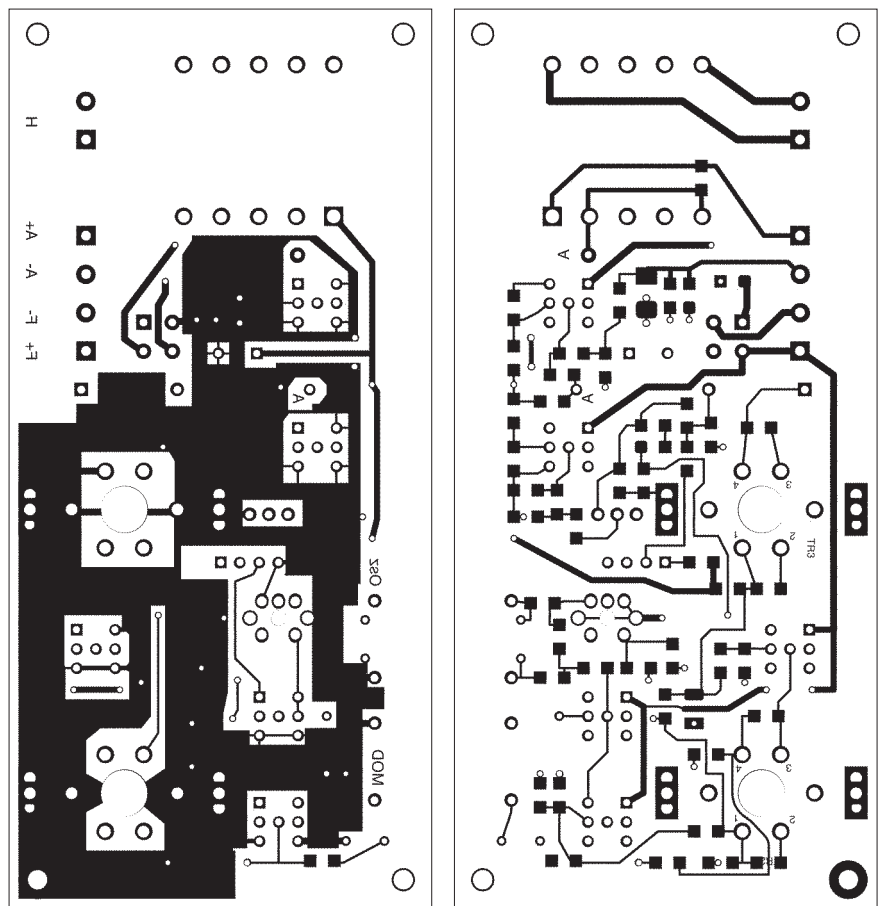

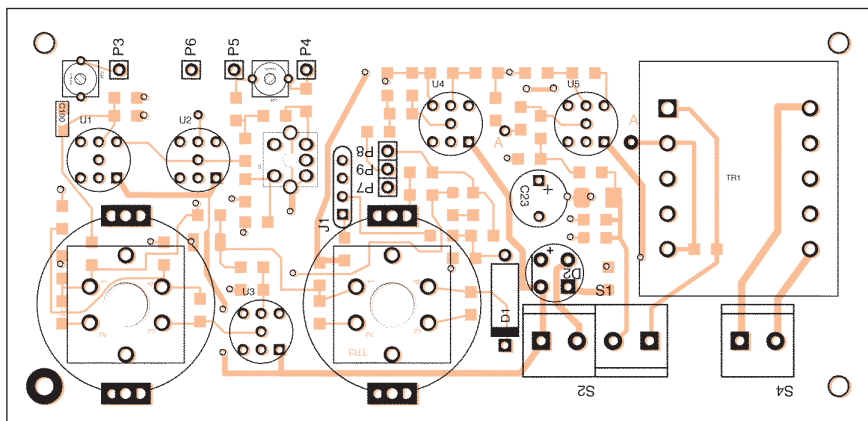
menetszáma 64, $17 \times 0,06$ mm-es litze huzalból készítve. Az összeállítás során a két vasmagfél közé (az oldalsó jármok közé) egy-egy kis darab 0,1 mm vastag papírt tettem (4. ábra). Ezzel a légréssel a vasmag A_L értéke kb. 100-ra csökkent. A műveletre azért volt szükség, mert az N48 anyag nem kimondottan nagyfrekvenciás felhasználásra készült, és ezzel a megoldással némileg csökkenteni lehet a veszteségét ezen a frekvencián. Egyoldalas lemezre kézzel rajzoltam fekete kályhacsőlakkal a mintát, majd kimarató után beültettem az alkatrészeket, és nagyjából behangoltam. Az ezután ráforrasztott árnyékoló lemez a tekerceket némileg elhangolta (és a Q-jukat is lerontotta), amit azonban a hangolómagokkal korrigálni lehetett. Az így készült tekercek terheletlen Q-ja valamivel 200 felett van. Összeszerelés után kiderült, hogy a két tekercs közötti induktív csatolás nem elégséges. Ezen lehetett volna talán segíteni új panel készítésével, amin a tekercek közti távolság kisebb, de egyszerűbb megoldást választottam: a szekunder tekercs egyik végét átbujtattam a másik vasmag egyik oldala alatt. Az elkészült szűrő átviteli karakterisztikája az 5. ábrán látható, a -3 dB-es sávszélessége 18...19 kHz, a meghajtó cső belső ellenállását 220 kohmmal utánozva. (Aki nem akar bíbelődni a KF szűrőkkel, készen is megveheti darabját kb. 8 euróért. A két darab így 16 euró, és postaköltség még 8 euró. Ha banki átutalással fizetjük, annak a költsége további 2000 Ft.

2. ábra

A kereskedő az interneten megtalálható: <http://www.roehren-technik.de/html/zf-bandfilter.html> és a típus 45.01. Ezek a KF szűrők az egykori NDK tranzistoros asztali rádióiban használt kisméretű, téglatest alakú alu házban vannak, és igen jó minőségűek. Annyit érdemes alakitani rajtuk, hogy a keverő és KF cső anódját felülről lehessen bekötni.) A készülékbe egy

200+200 pF kapacitású TESLA forgókondenzátor került. A kiválasztása nem az ideális: együttfutási problémák elkerülése végett az RH sávokat nem tartalmazó rádiók mind olyan forgókondit használnak, aminek az oszcillátor szekciója kb. fele olyan kapacitású, mint a modulátorköré. Hogy mégis ezt használtam, annak az volt az oka, hogy a „készletemben” ennek volt csak elég hosszú, 6 mm átmérőjű tengelye. A készülékbe egy zsebrádió 8 mm átmérőjű ferritantennája került. Szerencsém volt, a tekercsét változatlanul fel lehetett használni. Az oszcillátorkört hangoló rész sorba van kötve egy 300 pF-os (C8) kondival. Ha valaki a szokásos 210 + 105 pF-os forgókondival építi meg a készüléket, ezt a kiegészítő C8 kondenzátort el kell hagyni. Az L2 oszcillátor tekercs egy tranzistoros rádióból származik, minden változtatás nélkül. A leágazásra itt nincs szükség. Ügyelni kell a

3. ábra